

ध्वनिगासाधुदमनमये श्वर्थगुणान्वितः ॥”

इति कल्किपुराणेऽनुभागवते भविष्ये काल्कि-
जन्मोपनयने २ अध्यायः ॥

देवदत्तायजः, पुं, (देवदत्तस्य अयजो ष्येष्ठः ।)

बुद्धः । इति हेमचन्द्रः । २ । १५१ ।

देवदानी, स्त्री, (देव शोधने + भावे ल्युट् । देव-
स्यैव दानं शुद्धिर्यस्याः । गौरादित्वात् ङीष् ।)

घोषकाकृतिः । हस्तिघोषा इति भाषा । इति
रत्नमाला ॥

देवदारु, स्त्री, (देवानां दारु । तेषां प्रियत्वात् ।)

वृक्षविशेषः । (यथा, महाभारते । ३ ।
१७८ । १० ।

“वनानि देवदारूणां मेघानामिव वायुराः ॥”
तत्पर्यायः । शक्रपादपः २ परिभद्रकः ३ भद्र-
दारु ४ इकिलिमम् ५ पीतदारु ६ दारु ७

पूतिकालम् ८ । इत्यमरः । २ । ४ । ५४ ॥ सुर-
दारु ९ दारुकम् १० स्निग्धदारु ११ अमरदारु

१२ शिवदारु १३ श्याम्भवम् १४ भूतहारि १५
भवदारु १६ भद्रवत् १७ इन्द्रदारु १८ मस्तदारु १९

सुरभूरुहः २० । इति भावप्रकाशः ॥ सुरारुम्
२१ देवकालम् २२ । इति रत्नमाला ॥ अस्य

गुणाः । तिक्तत्वम् । रूक्षत्वम् । श्लेष्मानिलभूत-
दोषनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ लघुत्वम् ।

स्निग्धत्वम् । उष्णत्वम् । कटुपाकित्वम् । विष-
न्वाभ्रानशोथामतन्द्राहिकान्धरास्रप्रमेहपीनस-

श्लेष्मश्यासकासकण्डूसमीरनाशित्वम् । इति भाव-
प्रकाशः ॥ तस्य लेपनगुणः । कान्तिहृत्वम् ।

आमदोषविषन्वाश्रुः प्रमेहच्वरनाशित्वम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥ च्वररूक्षतालक्ष्मीरक्षोविघ्न-

नाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

देवदारुः, पुं, (देवप्रियं दारु यच्च ।) खनामख्यात-
वृक्षः । स च पार्वतीप्रियः । यथा,—

“अमुं पुरः पश्यसि देवदारुं
पुत्रीकृतोऽयं वृषभध्वजेन ।

यो हेमङ्गमभ्राननिःश्वतानां
खन्दस्य मातुः पयसां रसज्ञः ॥”

इति रघौ । २ । ३६ ॥

देवदालिका, स्त्री, (देवशालीव कायतीति । कै +
कः । टाप् पूर्व्वङ्गः ।) महाकालः । इति

राजनिर्घण्टः ॥

देवदाली, स्त्री, (देवेन मेघोदयेन दाली इल्लं
यस्याः । गौरादित्वात् ङीष् ।) लताविशेषः ।

घघरवेण इति सोनैया इति च हिन्दीभाषा ।
खखासावतुपुष्यवृन्ता । (यथा, सुश्रुते, सूत्रस्थाने ।

४६ अध्याये ।
“कोशातकी सप्रजा शङ्खिनीः देवदालीकार-
वेज्जिका चैतुभयतो भागहस्ताणि ॥”)

तत्पर्यायः । जीमूतकः २ कण्टफला ३ गरा ४
गरौ ५ वेणी ६ महाकोषफला ७ कटफला ८

पीरा ९ कदम्बी १० विषहा ११ कर्कटी १२
सारम्बिका १३ वृन्तकोषा १४ आखुविषहा

१५ दाली १६ रोमप्रपत्रिका १७ झुरङ्गिका १८

सुतकारी १९ देवताङ्गः २० ॥ अस्या गुणाः ।
तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । कटुत्वम् । पाण्डुकफ-

दुर्गन्धश्वासकासकामलाभूतनाशित्वम् । तस्याः
फलस्य गुणाः । तिक्तत्वम् । क्षमिष्णुगुल्मशूला-

श्रीवातनाशित्वम् । संसनत्वम् ।
“पीता गरा खरस्पर्शा विघ्नो गरनाशिनौ ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

तन्नामगुणाः । यथा, भावप्रकाशे ।
“देवदाली तु वेणी स्यात् कर्कटी च गरागरी ।

देवताङ्गो वृन्तकोशस्तथा जीमूत इत्यपि ॥
पीतापरा खरस्पर्शा विघ्नो गरनाशिनौ ।

देवदालो रसे तिक्ता कफार्शुः प्रोथपाण्डुताः ॥
नाशयेद्दामनो तिक्ता चयहिकामिच्वरान् ।

देवदालीफलं तिक्तं क्षमिष्णुविनाशनम् ॥
संसर्गं गुल्मशूलघ्नमर्शोन्नं वातजित् परम् ॥”

देवदासी, स्त्री, (देवं इन्द्रियं दास्येति हस्तीति ।
देव + दासु + अच् । गौरादित्वात् ङीष् ।) वन-

बीजपूरकः । इति राजनिर्घण्टः । (देवाय
क्रीडायै दासी इव ।) वैश्या । इति शब्दार्थ-

कल्पतरुः ॥ (देवपरिचारिका च ॥)
देवद्वीपः, पुं, (देवं द्वीपश्रीलं द्वीपयति प्रकाश-

यति बुद्धिस्थं करोतीति । द्वीप + शिच् + अच् ।
यद्वा, देवेशु इन्द्रियेषु द्वीपः प्रकाशकः ।) लोच-

नम् । इति शब्दरत्नावली ॥
देवदुन्दुभिः, पुं, (देवानां दुन्दुभिरिव हर्षजनक-

त्वात् ।) गन्धपर्णासः । सरक्ततुलसी । इति
रत्नमाला ॥ देवानां दुन्दुभिवदायश्च ॥

देवदूती, स्त्री, (देवानिन्द्रियाणि दूयन्ती अवसाद-
यन्तीति । दू ड् उपतापे + “क्तिच्त्तो च संज्ञा-

याम् ।” ३ । ३ । १७४ । इति क्तिच् ततो
ङीष् ।) वनबीजपूरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

देवदेवः, पुं, (दीयतीति । दिव् + अच् । देवानां
देवेषु वा देवः श्रेष्ठत्वात् ।) शिवः । (यथा,

महाभारते । १ । १ । १६० ।
“यदाश्रीषमञ्जुं देवदेवं
किरातरूपं द्राम्बकं तोष्य युद्धे ॥”)

ब्रह्मा । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, देवी-
भागवते । १ । ५ । १८ ।

“स वज्रं सन्दिदेशाथ देवदेवः सनातनः ॥”
“देवदेवो ब्रह्मेति ।” तद्गीता ॥ विशुः । यथा,

देवीभागवते । १ । ४ । ३५ ।
“कारणं सर्वलोकानां देवदेवं जगद्गुरुम् ।
वासुदेवं जगन्नाथं तप्यमानं महत्तपः ॥”

गणेशः । यथा, कथासरित्सागरे । २० । ५५ ।
“अस्तीह प्रमदोदाने तरुमण्डपमध्यगः ।
हृष्टप्रभावो वरदः देवदेवो विनायकः ॥”)

देवद्रोणी, स्त्री, देवयात्रा । इति हारावली ॥ २२६ ॥
(देवानां द्रोणी द्रोण्याकारत्वात् व्यवस्थान-

गङ्गरम् । शिवलिङ्गादीनामवस्थानगङ्गरम् ।
यथा, प्रायश्चित्ततत्त्वे रघुनन्दनघृतसमर्पणवचनम् ।

“देवद्रोण्यां विहारे च कूपेष्वायतनेषु च ।
एषु गोषु विपन्नासु प्रायश्चित्तं न विदधते ॥”

“देवद्रोणी स्वयम्भूलिङ्गादवस्थानगङ्गरम् ।”

इति रघुनन्दनः ॥)

देवद्राङ्, [च्] चि, (देवानश्चति पूजयतीति ।
अचु गतिपूजनयोः + “क्त्विगृधृक् इति ।”

३ । २ । ५६ । इति किन् । “विश्वग्देवयोश्च
टेरद्राङ्चतावप्रत्यये ।” ६ । ३ । ६२ । इति

अद्रादेशः ।) देवपूजकः । देवसमीपगता ।
इत्यमरः । ३ । १ । ३४ ॥

देवधान्यं, स्त्री, (देवयोग्यं धान्यमिति मध्यलोपी
समासः ।) धान्यविशेषः । देधान इति भाषा ।

जोधर इति हिन्दीभाषा । तत्पर्यायः । यव-
नालः २ योजलः ३ जूर्णाङ्गयः ४ चोन्ताला ५

बीजपुष्पिका ६ । इति हेमचन्द्रः । ४ । २४४ ॥
देवधूपः, पुं, (देवप्रियो धूप इति मध्यलोपी

समासः ।) गुग्गुलुः । इति रत्नमाला ॥
देवनं, स्त्री, (दिव् + भावे ल्युट् ।) व्यवहारः ।

जिगीषा । क्रीडा । इति मेदिनी । ने, ७६ ॥
(दीयति अस्मिन्निति अधिकरणे ल्युट् ।) लीलो-

द्यानम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (दीयति अने-
नेति । दिव् + करणे ल्युट् ।) पद्मम् । इति

शब्दचन्द्रिका ॥ परिदेवनम् । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥ द्युतिः । स्तुतिः । कान्तिः । गतिः ।

श्रीकः । इत्यमरटीकायां मथुरेशः ॥ -द्वृत्तम् ।
इति खामी ॥ (यथा, मनौ । ६ । २२२ ।

“प्रकाशमेतत् तास्वर्थं यद्देवनसमाङ्ग्यौ ।
तयोर्निर्द्वयं प्रतिघाते वृपतिर्यत्रवान् भवेत् ॥”)

देवनः, पुं, (दीयत्यनेनेति । दिव् + करणे ल्युट् ।)
पाशकः । इत्यमरः । २ । १० । ४५ ॥

देवनन्दी, [न्] पुं, (देवमिन्द्रं नन्दयतीति ।
नन्दि + णिनिः ।) इन्द्रद्वारपालः । इति हेम-

चन्द्रः । २ । ६० ॥
देवनलः, पुं, (देवः आकारवर्णोत्कर्षेण श्रेष्ठो

नलः ।) नलमेदः । तत्पर्यायः । देवनालः २
महानलः ३ वन्यः ४ नलोत्तमः ५ स्थूलनालः ६

स्थूलदण्डः ७ सुरनालः ८ सुरद्वजः ९ । अस्य
गुणाः । अतिमधुरत्वम् । वृष्यत्वम् । ईषत्-

कषायत्वम् । नलादधिकवीर्यत्वम् । रसकर्मणि
शस्तत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

देवना, स्त्री, (दिव् + भावे युच् टाप् च ।) क्रीडा ।
सेवा । इति शब्दरत्नावली ॥

देवनालः, पुं, (देवो दीपिशीलः श्रेष्ठो वा नालः ।)
देवनलः । इति राजनिर्घण्टः ॥

देवपतिः, पुं, (देवानां पतिः ।) इन्द्रः । इति
हेमचन्द्रः । २ । ८७ ॥ (यथा, महाभारते ।

४ । २१ । ३३ ।
“सद्यं भ्रातृश्च धर्मेश पुरस्कृत्य ब्रवोमि ते ।
कीचकं निहनिष्यामि वृचं देवपतिर्यथा ॥”)

देवपत्नी, स्त्री, (देवानां पत्नीव प्रियदर्शनादित्वात् ।)
मध्यालुकम् । इति त्रिकाण्डशेषः । (देवानां

पत्नी ।) देवभार्या ॥ (यथा, महाभारते ।
१३ । १४ । ३६३ ।

“देवानां मातरः सर्वा देवपत्न्यः सकन्यकाः ॥”